

китки и зелени клончета отъ разни растения, съ които опълченцитѣ окичваха калпацитѣ и пушкитѣ си. Гражданитѣ гощаваха опълченцитѣ кой съ какво можеше. Съ една рѣчь, испращанieto бѣше блѣскаво.

Плоещъ ототдавна бѣ останалъ далеко назадъ. Дружинитѣ потеглиха по равното, потънало въ цѣло море отъ зелени нивя и кукурузи, шосе между Плоещъ и Букурещъ. Високитѣ до шия нивя, като морски талози се люлѣха отъ тънкия утрененъ вѣтрецъ, въздуха бѣше напоенъ съ приятна миризма отъ полскитѣ цвѣта и трѣви. Легко и съ пълни гърди дишаха опълченцитѣ ароматичния въздухъ. Отъ пълно съзнание, че отиватъ да се жервуватъ за свободата на милото си отечество, тѣмъ имъ бѣше легко и весело. Радваха се опълченцитѣ още, че се повече приближаваха къмъ цѣлѣта, да се сразятъ съ вѣковнитѣ си врагове — турцитѣ. . . .

Вървѣха тѣ съ твърда крачка, подъ звуковетѣ на юнашкитѣ войнишки пѣсни, а между това слънцето бѣ се издигнало вече високо, като даваше да се разбере, че денѣтъ ще бѣде горѣщъ. Наистина, лжчитѣ му бѣха започнали да падатъ по-отвѣсно и горѣщината всѣ по-вече и по-вече се усилваше.

Направихме малка почивка. Опълченцитѣ се поприбраха. Мнозина отъ тѣхъ, които бѣха останали въ града, достигнаха ротитѣ си. Слѣдъ малкия прѣвалъ опълченцитѣ пакъ закрачиха, но вече не съ такава твърда и увѣрена крачка. Тѣ се навеждха вече подъ тежестѣта на не легкия имъ товаръ — пълната походна амуниция.

Отъ силната горѣщина, отъ тежестѣта на товара и отъ ненавика къмъ походъ, мнозина отъ опълченцитѣ испопадаха по пътя, а останалитѣ едвамъ си влачеха краката. Впрочемъ, испопадаха също и по-голѣмата частъ отъ кадровитѣ долни чинове, при всичко че тѣ се ползуваха отъ привилегията да имъ се носятъ торбитѣ отъ наемнитѣ коля, числото на които бѣше по двѣ на дружина. За да се посѣбератъ изостаналитѣ опълченци, трѣбваше да се правятъ по-чести почивки; но такива почивки не се правяха, велѣдствие на което ротитѣ се топияха, като пролѣтенъ свѣгъ. Не ще и дума, че офицеритѣ излизаха вѣнъ отъ себе си, като гледаха натъркалялитѣ се и насѣдали по пътя опълченци и цѣлъ купъ псувни испращаха по адреса имъ. Най-послѣ, стигнахме до една сѣнчеста кория, въ която се спрѣ опълчението за голѣма почивка.